

KIRJAKE

2/2019

Tampereen Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen jäsenlehti

Kirjapaino Hermes s. 4

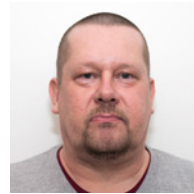
SnowVillage s. 6

Tuntematon Venäjä s. 10

Matkalla Thaimaassa s. 14

Puheenjohtajan palsta

Vaalit käytiin keväällä ja työväenpuolueet saivat niukan vaalivoiton. Enemmistöhallituksen kasaa-minen ei ollut ihan selvä juttu, koska Kokoomus sai ihmeen paljon ääniä, vaikka olivat edellisessä hallituksessa leikkaamassa kaikesta muusta, mutta eivät yritystuista. Kokoomuksen kannattajat ovatkin tosi uskollisia omilleen. Demarit eivät saaneet niin paljon ääniä kuin odottivat; sieltä valui ääniä Perussuomalaisille, kuten Keskustapuolueeltakin. SDP:n äänien valuminen muille puolueille saattoi johtua puheenjohtaja Rinteen hieman heikosta ulosannista eikä hän oikein osannut ottaa mediaa haltuun. Hyvä kuitenkin näin, että nyt on hallitus, joka ei rokota työläisiä, eläkeläisiä, työttömiä, opiskelijoita, vanhuksia ja vammaisia. Aktiivimallin leikkuri on mm. luvattu poistaa ja vanhusten hoitajamitoitus viedä lakiin.



Marko Lähtenmäki
puheenjohtaja

Jäsenten Syyskokous on käyty, ja kokous nimitti uuden Hallituksen toimimaan kaudeksi 2020. Puheenjohtajaksi valittiin Marko Lähtenmäki. Hallituksen varsinaisiksi jäseniksi Niklas Kivioja, Sami Lahti, Janne Lehtelä, Maija Vikkula ja varajäseniksi Terhi Kuusoja, Tomi Minetti, Pekka Pitkänen, Jukka Sorsa, Kai Wekström, joten hallitus on 10-jäseninen.

Hallitus kokoontuu varajäsenineen noin kahden kuukauden välein ja tarvittaessa useimminkin.



KIRJAKE

Julkaisija: Tampereen Kirjatyöntekijäin Yhdistys ry
Satakunnankatu 19 C 24, 33210 Tampere
(03) 223 7774 • kirjaltajat@gmail.com

Kirjoituksia ja valokuvia otetaan vastaan. Aineisto pyydetään lähettämään yhdistyksen toimistoon tai s.postilla: kirjaltajat@gmail.com
Osoitelähde: TKY:n jäsenrekisteri.

Päätoimittaja: Marko Lähtenmäki
Toimitussihteeri ja taitto: Aki Kurvinen
Paino: Hermes Oy



Syksyllä tapahtuu monenmoista

Tätä kirjoittaessa on TES-neuvottelut polkaistu käyntiin monilla aloilla. Teknologiateollisuudessa neuvottelut kariutuivat ja Teollisuusliitto julisti ylityökiellon, riita Kikystä päällimmäisenä, ja sen 24 tunnin työajan pidennyksestä. Työnantajaliitto ajattelee, että se on ikuista hamaan tulevaisuuteen. Mutta eiköhän talkoot ole jo pidetty. Saivathan työnantajat 6,5 miljardin tulonsiirrot duunareilta, kun meidän osuutta lisättiin palkan sivukuluissa. Eiköhän meidän osuus siinä jo ollut.

Työttömät saavat vähän helpotusta elämäänsä, kun aktiivimallin leikkuri lopetetaan ensi vuonna. Tutkimuksilla ei voitu osoittaa, että sillä olisi ollut mitään vaikutuksia työllistymiseen. Tosin heikommissa asemassa olleet kärsivät siitä eniten. Sipilän hallituksen tuhotöissä riittää siivoamista vuosiksi eteenpäin.

Meillä Tampereella oli iso uutinen, kun Punamusta media osti Hämeen Kirjapaino oy:n. Siellähän on tullut oltua jo yli 20 vuotta töissä. Saa nähdä mitä uudet omistajat tuovat mukanaan. Näin aluksi ainakin töitä ja lisää työpaikkoja tulossa. Pörssifirman metkut taitaa olla jonkin verran erilaisia kuin perheyriyksessä. Tulosta pitäisi tehdä... hokema tullut jo tutuksi. Muuten ala vain pienenee vuodesta toiseen. 20 vuotta sitten oli kirjapainoja yli 1300 ja viime vuonna vain 870. Henkilöstön määrä on vähentynyt samassa ajassa alle puoleen. Muutamat isot jäävät jäljelle on karu totuus.

Loppuvuoden TKY:n toimintaa ovat syyskokous, ja uusi tapahtuma; Itsenäisyyspäivän buffet, tai mikä nyt nimi lieneekään. Tulkaapas jäsenet sinne sankoin joukoin. Näistä löytyy tästä lehdestä lisää juttua. Hyvää loppuvuotta kaikille!

Tomi Minetti
Pääluottamus mies



Hyvät Kirjake-lehden lukijat

Tampereen Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen julkaisussa olemme käyttäneet useampiakin eri Tamperelaisia painotaloja ja yksi luotettavista kumppaneistamme Kirjake-lehden teossa on ollut Kirjapaino Hermes. Edellinenkin numero painatettiin siellä ja kävin katsomassa kun työtä otettiin painoon. Sain ottaa tuotannosta muutamia valokuvia, arvelin että lukijoita jotka itsekin ovat Kirjapainoalan ammattilaisia kiinnostaa lehden tekemisen vaiheet.

Tietoa Kirjapaino Hermes Oy:stä ja Kirjake-lehden paino- ja postitusprosessista

Kirjapaino Hermes Oy valmistaa laadukkaita arkkipainotuotteita kaikkiin tarpeisiin; käyntikortteista kirjoihin, esitteistä julisteisiin, lomakkeista vuosikertomuksiin ja kirjekuorista kalentereihin. Sen vahvuus on monipuolisuudessa. Pystymme toimittamaan kaikki tilaajan arkkipainotuotteet saman yhteyshenkilön kautta.

Kirjapainon tärkeimmät asiakasryhmät ovat julkinen sektori, kustantajat, mainos- ja viestintätoimistot, teollisuus ja järjestöt sekä seurakunnat. Asiakkaita on koko Suomen alueella.

Kirjapaino toimii omassa toimitalossa lähes Tampereen keskustassa. Kirjapainon palveluksessa on 12 työntekijää ja vuoden 2019 liikevaihtotavoite on noin 1,3 milj. euroa.

Kirjapaino Hermes on perustettu vuonna 1866, joten kirjapainolla on takana jo peräti 153 toimintavuotta. Nykyinen yhtiömuoto ja omistustausta on ollut vuodesta 1992 lukien.

Kirjapainolla on Pohjoismaisen ympäristömerkin eli Joutsenmerkin käyttöoikeus ja yhdistyksen jäsenlehti täyttää Hermeksen valmistamana Pohjoismaisen ympäristömerkin vaatimukset, joten siihen voidaan painaa Joutsenmerkki.



Kirjake-lehden Pdf-painotiedoston tultua Hermeksen palvelimelle, tiedosto tarkastetaan Heidelberg Prinect työnkulkuohjelmassa, jonka jälkeen se asemoidaan SignaStation ohjelmalla.

Painamista varten lehden tiedosto vedostetaan lehden painopaperille digitaalisella Xerox iGen painokoneella.

Painolevyt tulostetaan kemiattomalla levynvalmistusjärjestelmällä. Lehden painaminen tapahtuu ManRoland 5-väri offsetpainokoneella suomalaiselle MultiArt Silk 130 g/m² paperille.

Painoarkit leikataan 4-sivuseksi arkeiksi ja ne kerätään, taitetaan, nidotaan ja puhtaaksi leika-

taan Horizon Stichliner sarjanitmakoneella, joka on sarjanitmakone ja kokoamiskoneen yhdistelmä.

Yhdistyksen lähettämä osoiterekisterin Excel tiedosto käsitellään Premind ohjelmalla, jonka avulla osoitteet saadaan lajiteltua Postin kimputusta varten oikeaan järjestykseen. Osoitteet tulostetaan mustesuihkutulostimella ja lehdet ladotaan Postin laatikoihin, joihin tulostetaan myös sisältömerkinnät em. Premind ohjelmasta. Posti noutaa päivittäin postitettavat tuotteet Hermeksestä.

Marko Lähteenmäki



Hopeahääpäivä

Edellisen kirjakkeen puheenjohtajan palstalla mainitsin, että jouduin jättämään Teollisuusliiton aluefoorumin Vanajanlinnassa kevät-talvella väliin, kun olimme samaan ajankohtaan varanneet matkan hääpäiväksi, ulkomaan kohteen sijaan nyt kotimaasta.

Paikkana Kittilän SnowVillage -jäähotelli

Itse olisin halunnut mennä johonkin hieman lämpöisempään kohteeseen, mutta Thaimaalainen vaimoni halusi jäähotelliin, hänelle tuo on eksoottisempi kohde kuin minulle, minä olen nuorena itse Tampereen Tesomalla rakennellut lumilinnoja ja viettänyt niissä paljon aikaa. Mutta mentävä on kun vaimo vaatii ☺.

Tampereelta on kovin huonot yhteydet tuonne Kittilään. Ensin meinasin, jos otan auton junaan, ja makuuvaunussa köröttelee raiteita pitkin pohjoseen, mutta se on todella kallista ja aikaakin vievä vaihtoehto lyhyelle lomalle ja ajaminen vie aikaa, eikä sekään ilmaista ole. Lentotarjontaa ei Tampereelta suoraan ole, joten otin sitten Norwegian lentoyhtiön lennot Helsingistä Kittilään. Lento on varhain aamusella, joten varasin hotellihuoneen edelliseksi yöksi hotelli Hiltonista Helsinki-Vantaan kentän kupeesta.

Junalla pääsi näppärästi Tampereelta lentoasemalle (vaihto Tikkurilassa lentokentälle menevään kehäradan junaan).

Hotelli Hiltonissa oli hyvä aamupala ja sen jälkeen kentälle odottamaan lennon lähtöä Kittilään. Olin varannut etupenkit koneesta pieneen lisähintaan, koska ajattelin niiden olevan vähän tilavampia, mutta kone tyyppi oli Boeing 737-800 ja kun noissa eturivin penkeissä tarjotin on integroitu noihin käsinojiin, oli penkki tällaiselle XXXL kokoiselle suomalaiselle tosi ahdas, kuin kenkälusikalla olisi sovitettu ahteria tuohon penkkiin. No onneksi lento oli vain n. tunnin mittainen.

Oli sunnuntaiaamu kun saavuttiin Kittilään. Sen vuoksi piti ottaa oma Konjakkipullo mukaan, jotta saisi hääpäivämaaljat juotua, koska lentokentällä ei myydä tax-freeä alkoholia, kun on kotimaan lennolle menossa ja paikan päällä ei ole pitkäriäinen sunnuntaina auki. Olsimme lähteneet vain käsimatkatavarat mukana, mutta nyt piti ottaa pieni laukku mukaan, joka laitettiin ruumaan vain siksi, jotta Konjakkipullo saatiin matkaan.

Matka jatkui vuokra-autolla

Kittilän lentoasemalle olin varannut vuokralle auton, koska tuolla Lapissa nuo etäisyydet on pitkiä, linja-autolla matkustaminen hankalaa ja taksilla kallista. Luotin ajotaitoihini sen verran, etten ottanut kallista kasko-vakuutusta autoon.

Vuokraaja sanoi, ole varovainen liikenteessä, koska siellä on kaikenlaista turistia autoilla, jotka eivät ole ikinä ajaneet autoa liukkaalla.

Lapissa ei suolata eikä hiekoitustakaan näkynyt teillä. Läheltä piti-tilanteita ei tullut. Teiden varsien lumivalleissa siellä täällä näki jälkiä, että autoja oli käynyt vähän koittamassa penkkojen kestävyyttä.

Ajelimme ensin Leville, käytiin syömässä ravintola Myllyn Äijässä. Syömisestä jälkeen menimme katsomaan levin rinteitä.

Leviltä matka jatkui kohti Jäähotellia. Löysimme sen juuri ennen pimeän tuloa, Snow Village sijaitsee Launio joen varrella.

SnowVillage

Lapin reissut ei ole halpaa hupia; jäähotellin sviitin yhden yön vuokra oli 320 € ja itse asiassa vaan 12 tuntia sai majoittua.

Hintaan kuului opastettu kierros. Kaikki muut asiakkaat olivat ulkomaalaisia, joten kierros opastettiin englanniksi.

Meille kerrottiin, että teillä kävi hyvä tuuri, koska tänään jäähotellissa järjestetään disco, koska hääpari oli vuokrannut sen käyttöönsä ja mekin jotka olemme sviitin varanneet, voimme osallistua jää-discoon.





Lopuksi meille esiteltiin jokaisen omat sviitit ja lämmin oleskelutila jossa voi istuskella, nauttia virvokkeita, keitellä kahvia, käydä suihkussa ja saunassa. Saunaa opas suositteli vasta yöpymisen jälkeen aamulla, koska kuulemma jos käy saunassa ja pesulla ennen kylmään tilaan nukkumaan menoa, saattaa tulla helpommin kylmä. Siellä tilassa sai valita itselleen makuupussit, kestivät kylmää aina – 20 asteeseen saakka. Sisälle tuli vielä sellainen fleece-pussi, joka sitten pestään seuraaville asiakkaille. Suositeltiin nukuttavan lämpöisissä pitkissä alusvaatteissa tai fleece-väliasuissa, jotta pysyy lämpöisenä.

Kysyin ranskalaiselta naisoppaalta, voisiko makuupussit yhdistää, jotta tällainen nuoripari saisi nukuttua yhdessä. Sanoi sen onnistuvan jotenkin vetoketjujen yhdistämisellä, mutta ei me onnistuttu joten oli nukuttava erillään.

Meille oli varattu ruokailu jäähotellista. Varmistettiin vielä haluatteko ruokailla itse jäähotellin kylmässä tilassa vai lämpöisellä puolella. – Kylmässä tietenkin kun on tänne asti tultu!

Kodassa lämmiteltiin

Syömisien jälkeen piti mennä kotaan lämmittelemään yhden Hollantilaisen pariskunnan kanssa ja otin Konjakkipullon mukaan ja snapsilaseja.

Kodassa oli hirveä savu, polttopuut eivät palaaneet kunnolla. Ihmettelin kännykän lampun valossa tulisijaa ja löysin alhaalta tuhkaluukun, ja toiselta reunalta makkaratikun, kaivoin tuhkat pois rööreistä, niin johan alkoi puut palamaan, kun tulisija sai alta päin ilmaa. Kun olin saanut kunnan valkean aikaiseksi, tulis yks ulkomaanelävä opas sinne ja sanoi, että kota on varattu hänen vierailleen. Kerroin sille että olisi syytä aina välillä tulisijan tuhkia tyhjentää, jotta se vetäisi. Ei opas vastannut mitään, mentiin takas omaan lämpöiseen takahuoneeseen ottamaan Konjamiini snapseja.



Ilta jatkui myöhään

Nukkumaankin jo olisi n. kello 22.00 aikaan päässyt, mutta silloin availtiin diskoa ja alkoi jytke kuulua, joten päätimme mennä jääbaariin ottamaan lämmikettä. Vaimo lämpimikseen alkoi tanssahdella Hääparin ja vieraiden jatkona.

Disco loppui vasta n. yhden aikaan yöllä ja sitten jäähuoneeseen nukkumaan. Sängyn ulkopuoli oli jäinen, sisällä oli jonkinlaiset joustinpatjat ja fleece-peitto päällä, jonka päälle laitettiin sitten makuupussit ja tyynyt.

Kaikki vaatteet takit jne. pyydettiin ottamaan makuupussin sisään jotta pysyvät lämpöisenä, helpottaa mahdollisia yöllisiä vessakäyntejä ja talvisaappaat suut toisen sisään. –Kerran yöllä joutui nousemaan vessakeikalle.

Makuupussissa tarkeni ihan hyvin, mutta kun sieltä nousi pois, niin paleli ihan saakelista, hetken. Kun meni takaisin makuupussiin, ei meinannut uudelleen unta saada.

Vaimo sanoi kun hän kävi yöllä vessareissulla, oli Indonesialaispariskunta vielä siellä lämpöisessä takahuoneessa kello 3.00 aikaan aamuyöstä, eivät olleet vielä uskaltaneet mennä kylmään "igluunsa" jossa oli – 5 astetta pakkasta.

Aamu koitti

Aamulla kun näin Indonesialaiset, kysyin nukuitekko hyvin, he vastasivat hyvin nukkuneensa ☺.

Aamupala syötiin lämpöisessä ravintolassa ja saimme vielä stipendin yöpymisestämme. Yritin vielä tingata, että jos tekisivät sopimuksen Teollisuusliiton kanssa, niin saisivat lisää asiakkaita ja liiton jäsenet mahdollisesti hieman alennettuun hintaan yöpymiset, lupasi päällikkö harkita. Ensi talvena jäähotelli onkin sitten eri teemalla, kun se on nyt pari vuotta ollut Game Of Thrones.



Paluumatkalla yllätyksiltä ei välttytty

Matka jatkui sitten Ylläkselle, ja vierailu myös Jounin kaupassa tehtiin.

Sitten tuli tietoa, että Boeing 737- MAX laitetaan lentokieltoon. Ja kun katselin edellisenä päivää ennen lähtöä, että mikä tilanne Norwegianin Kittillän lähdoilla on, ettei tapahdu sellaista yllätystä, jotta kone ei lähtisikään huomenna ja pitäisi alkaa etsiä vaihtoehtoisia reittejä kohti etelää, niin huomasin että lento Kittilästä Helsinkiin samaan kellonaikaan tänään kuin huomenna meidän lento, on myöhässä monta tuntia, ja pian tuli ilmoitus, että lento on peruttu.

Välttyäksemme huomisen lennon yllätyksiltä aloin soittamaan Norwegianin asiakaspalveluun... tuut, tuut, olette jonossa. Tunti meni, että pääsin läpi linjoilta, asiakaspalvelija kertoi, että nyt on hivenen ollut hässäkkää. Kysyin meidän huomisen lennosta, niin hän sanoi, "Teillä on se 737-800 ja teidän lento lähtee aikataulun mukaan". Huojentava tieto.

Sitten hotellimme Ylläs Saagan ravintolaan vielä illastamaan ja alle kunnan yöunet, ennen kuin koittaa kotiinlähtö.

Auto saatiin ehjänä palautettua kentän vuokraamoon, ja lentokentällä ruutinit sujui ihan hyvin. Kun sitten pääsimme koneeseen ja ilmaan kohti Helsinkiä, siellä Kittilän kentällä oli se eilen jäänyt Boeing 737-MAX siellä parkissa ja taitaa olla vielä tänä päivänä, koska tuo konemalli ei niiden kahden lentokoneen tippumisen jälkeen ole vielä saanut uutta lupaa lentää.



On ihmetelty usein miksi juuri Pietariin. Itse ensimmäistä kertaa näille matkoille osallistuneena ymmärrän kyllä miksi Pietariin kannattaa lähteä. Venäläinen yhteiskunta muuttuu koko ajan, ja se poikkeaa paljon omastamme. Meillä on paljon ennakkoluuloja venäläistä ihmistä kohtaan, vaikka mielestäni juuri ihminen arkitehtuurin lisäksi on se syy miksi Pietariin kannattaa tutustua.

Tämä oli minulle kolmas kerta Pietarissa tänä vuonna. Ensimmäinen kerta oli toukokuussa Voitonpäivän paraatin aikaan. Silloin Pietari näytti keväiset putsatut kasvonsa. Tuoloin suurimman vaikutuksen teki komeiden rakennusten lisäksi venäläisten ihmisten vilpittön kiinnostus suomalaisia kohtaan, katujen ihmismassat ja se, etten tuntenut oloani turvattomaksi kaduilla pimeälläkään.

Nyt olimme siis reissussa 38 hengen ryhmällä. Meille oli suunniteltu tiukka ohjelma joka lupaili paljon. Paikasta toiseen oli tarkoitus kulkea julkisilla kulkuneuvoilla. Jo pelkästään koko ryhmän sullominen viiden miljoonan asukkaan pietarilaisiin busseihin oli mielenkiintoista. Emme mahtuneet samoihin linja-autoihin tai välttämättä ehtineet aina samaan metroon, mutta kaikesta huolimatta porukka pysyi hyvin kasassa.

Ryhmän keski-ikä oli reilu 40 vuotta raa-helaisista helsinkiläisiin ja siltä väliltä.

TORSTAI

Metallitehdas

Ensimmäiselle illalle oli varattu työpaikka-vierailu *Silovie Mashini-tehtaalle*. Tämä metallifirma on ollut aikoinaan suurimpia turbiinien valmistajia maailmassa. On toki vieläkin, mutta tilauksia ulkomaille on pakotteiden myötä ollut viime aikoina vähemmän. Oppaamme oli *Vitali Artjuhin*, joka oli toiminut yli 30 vuotta paikallisen ammattiasaston puheenjohtajana. Hän aloitti kertomalla *presidentti Putinin* suorittaneen aikoinaan Judon mustan vyön juuri tämän tehtaan judosalilla.

Itse tehtaalla näimme paljon isoja turbiineja, haastateltiin työmiestä joka tekee 12-tun-

tisia työpäiviä useampana päivänä viikossa. Koska tehtaalla on sattunut kaksi kuolemantapausta viinan vuoksi 2010-luvulla, on siellä nykyään tiukat puhallutukset töistä poistuttaessa sekä sinne aamuisin mentäessä. Lopuksi menimme auditorioon tarkoituksena esittää mahdollisia kysymyksiä. Vastaukset olivat uuvuttavan pitkiä. Kun sitten joku kysyi, että oliko Tsernobylistä käytetty turbiini tehty tällä tehtaalla, seurauksena oli luento siitä mikä on puhtain tapa tuottaa energiaa. Meille jopa kerrottiin että ydinjäte puoliintuu 30 vuodessa. Näin Venäjällä. Niin ja ne turbiinit olivat olleet tämän tehtaan tuotteita.

PERJANTAI

Ympäristönsuojelusta

Seuraavana aamuna klo 8.30 olimme jo Pietarin rauhankomitean tiloissa kuuntelemaan *Pulkovan lentokenttäyhtiön* ympäristönsuojeluryhmän puheenjohtajaa *Elvira Muhametshinaa* aiheenaan venäläinen ja pietarilainen ympäristöpolitiikka. Hän kertoi opiskelleensa Uppsalassa ja oli tietoinen kaikesta siitä kuinka jäljessä venäläinen ympäristöpolitiikka ja sen toteutus on. Lakeja on kyllä säädetty, mutta niiden toteuttamiseen ei ole kunnan edellytyksiä infrastruktuurin ollessa vajavainen. Kunnan tutkitusta tiedosta, suunnittelijoista ja valvojista on pulaa. Tällä hetkellä suurimpia ongelmia on laittomat kaatopaikat, vanhojen sotilasalueiden, sekä kemiantehtaiden jätteet.

Pietarin alueella suurin huomio keskittyy tänä päivänä metsien kuntuon, sekä vesistöjen kunnan parantamiseen.

Positiivinen asia on Elviran edustama Pulkovan lentokenttä, missä 70 % jätteestä kierrätetään ja 30 % menee kaatopaikalle. Hän itse kertoi kierrättävänsä kompostoitavat asiat. Muutoin Venäjällä kierrätys toimii vapaaehtoisten voimin, eikä se ole kovinkaan yleistä saatikka suosittu aihe mediassa.

Feministikahvila Simona

Simona sijaitsee tavallisen pietarilaisen kerrostalon sisäpihan alakerrassa. Se on aiheutanut paljon keskustelua, sillä se on naisten oma paikka, eikä sinne haluta miehiä. Pai-

kalla on ollut useampiakin mies-provakatioita, ja naapurit kuten myös simonalaiset ovat olleet huolissaan turvallisuudestaan. Venäjällä tasa-arvosta ei juuri keskustella, ja feminismi on siellä vielä suurempi kirosana kuin meillä Suomessa.

Simonan väki joutui pidätetyiksi kun olivat menossa vappukulkueeseen banderollien kanssa, joissa vaadittiin lisää feminiinejä kieleen. Venäjän kielessä kuten suomenkin kielessä tekijänimet ovat usein maskuliineja.

Venäjällä ei voi kertoa alaikäiselle olevansa homoseksuaali, siellä katsotaan asiasta puhumisen olevan yllyttämistä homoseksuaalisuuteen. On myös ihmisiä, jotka ovat ottaneet elämäntehtäväkseen paljastaa mm. homoseksuaaleja opettajia julkisuudessa.

Kysymykseemme heidän suhteestaan ay-liikkeeseen meille vastattiin, että Venäjällä naisen palkka on 30% huonompi kuin miehillä ja jos työpaikalla kohtaa epäasiallista kohtelua ei ammattiliitosta ole juuri apua, sillä vaikka työpaikalla olisikin toimiva ammattiosasto vaatii asioiden julkittuomisen paljon byrokratiaa ja todistelua. Iso vai-va mahdolliseen hyötyyn nähden.

Arjen asioista

Välillä käytiin syömässä ja sitten oli luvassa puhetta venäläisten arkielämästä josta meille kertoi *Vladimir Plotnikov*, aktivisti ja tutkija. Kaikkia eivät Vladimirin puheet miellyttäneet, sillä aika karrikoituja lukuja hän meille maalaili.

Hintataso on melkein sama kuin Suomessa. Asumisen kustannukset ovat halvemmat, mutta alhaisemmat ovat ihmisten tulotkin. Venäjällä ja Pietarissa on paljon halpatyövoimaa, mitä ei näy missään tilastoissa, myöskin työllisyystilastot ovat hyvin epämääräiset. Virallinen työllisyysprosentti on 70%, faktatietoa mistä nuo tiedot on otettu. Ei kuitenkaan löydy. Esimerkiksi Aasiasta tulleet työntekijät eivät ole virallisesti missään tilastoissa. Tilastot eivät myöskään huomioi kausivaihteluita. Virallisesti sanotaan, että keskipalkka on 700€/kk, todellisuudessa keskipalkka on 350-500 €, sillä tuossa 700 €:ssa on mukana myöskin johtajien palkat. Esim. vasta-

valmistuneen opettajan palkka on n. 350 €/kk. Reaalipalkka ei ole noussut vuoden 2012 jälkeen. Korkeimmat palkat on IT-alalla n. 1500€/kk. Minimipalkka on 250 €/kk. Lakia kierretään, ihmisille merkitään lyhyempää työaikaa kuin mitä he todellisuudessa tekevät, osa palkasta saatetaan maksaa pimeästi tai bonuksina.

Työttömyyskorvaus on max. 69€. Saadaksen tuon pienen summan on käytävä läpi melkoinen paperisota, vaivannäkö suhteessa korvauksen suuruuteen aiheuttaa sen että työttömyysturvaa ei juuri kukaan viitsi hakea.

Pietarissa on todella paljon yksinhuoltajaiteja. Heidän tukensa on myös suuren väen takana. Tukea saa jos äiti on työtön ja lapsi alle 1,5 vuotias. Tuen suuruus on 180 €, summa pienenee lapsen kasvaessa.

Eläkeläisten asema on kaikista huonoin. Eläke on n. 200€/kk, monet eivät saa edes tuota summaa sillä eläkeläisen pitää pystyä todistamaan työhistoriansa. Neuvostoliiton aikaan ihmiset työskentelivät pitkiä aikoja muissa tasavalloissa jotka eivät enään kuulu Venäjään. Eläkeläisen pitäisi saada todistus näistä työsuhteista ja se ei Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen ole mahdollista. Dokumentteja ei yksinkertaisesti noilta ajoilta ole säilytetty

Asuntolilanteesta

Asunnoista on Pietarissa huutava pula. Eläkeläiset saivat jäädä asumaan neuvostoaikojen jälkeen ilmaisiin asuntoihinsa, mutta pikkuhiljaa on vuokria korotettu ja näitä vanhoja asuntoja on alettu purkaa uusien tieltä. Joka 10. pietarilainen asuu yhteisasunnossa eli n. 240.000 perhettä. Ihmiset viihtyvät niissä koska vuokrat ovat edullisia ja ne ovat usein keskustassa tai sen tuntumassa.

Nuorison ainoa mahdollisuus käytännössä on hankkia oma asunto kaupungin laitamilta. Pankit myöntävät hypoteekkilainaa n. 10% korolla. Laina-aika yleensä on n. 20-30 vuotta. Ja kun ollaan riippuvaisia pankeista, pelätään irtisanomisista, eikä näin ollen uskalleta puolustaa omia etuja työmarkkinoilla.

Venäjällä tehdään usein 12 tuntista työpäivää. Kaksi päivää töitä ja kaksi vapaata-periaatteella. Lounastauko kuuluu yleensä työaikaan, mutta muita taukoja ei.

Jokilaivaristeily

Meille oli varattu tunnin risteily Nevalla, söimme ihania kaali/sipuli-, ja kanapiirakoita, kuuntelimme nuoren Andrein kertomusta työelämästään Giletten tehtaalla ja katelimme upeita Pietarin valoja.

Risteilyn jälkeen kävimme tutustumassa *Golitsyn Loftin pubeihin*. Paikka on vanha tehdaskiinteistö joka on täynnä baareja, gallerioita, kirpputoreja ja ravintoloita. Jos on nuorekas sielu niin suosittelen tutustumaan. Alakerrassa on mm. hyvä gruosialainen ravintola ja ylhäällä *Maailman pienin baari*.

LAUANTAI

Oli vapaapäivä. Me vietimme päivän käymälä rentouttavassa hieronnassa, tapaamalla tuttuja ja tutustumalla Nevskin kauppoihin ja muutamaan näyttelyyn.

Illalle oli luvassa yhteinen illallinen ravintola Bakussa. Ravintola oli komea puitteiltaan, ruoka oli hyvää (hintaansa nähden olisi voinut olla parempaakin) ja tarjoilu oli vähän liiankin tehokasta. Henkilökunnalla oli kiire saada tarjoilu pois ennen illan ohjelman alkua. Ohjelma oli kuin parhailta Neuvostoliiton ajoilta. Oli taikatemppuja, napatanssija ja vannetaiteilija.

Puolillaan ollut sali täyttyi kun paikalle saapui 80 hengen pakistanilainen miesseurue naisoppaansa kanssa.

Villi tunnelma

Bändi soitti jo ennen napatanssijan aloitusta joten meidän ”naiset” ehtivät siinä jo tanssinsa aloittaa. Tanssiin osallistui myös paikallisista naisista koostunut seurue. Ja minä yleisön edessä! Pakistanilaiset miehet seisovat, tuijottivat ja videoivat silmät tapillaan naisten pyörähtelyä neukkupopilta kuulostavan musiikin tahtiin. Tunnelma tiivistyi entisestään kun hekkeä silikonirintainen ja -huulinen nainen alkoi villin, ja eroottisenkin napatanssin. Tunnelma oli todella sähköinen, miehet näyttivät siltä kun eivät olisi ennen vastaavaa nähneet -eivätkä varmaan olleetkaan.

Napatanssijan poistuttua ja miesten katseltua kylliksi muiden tanssia, keräsivät he rahaa ja maksoivat bändille jotta saisivat omaa musiikkiaan ja voisivat näyttää meille taitonsa. Meno oli melkoinen, yleisö hurasi ja taputti miesten esityksille, vielä kun

muutama rohkea mies haki naisiamme tanssiin kohosi tunnelma kattoon ja pakistanilaisten kännykät lauloivat siinä kuin omamekin. Muutaman tanssin jälkeen keräsi matkaopas miehet parijonoon ja herrat poistuivat paikalta taputusten saattelemina.

SUNNUNTAI

Lauantai-ilta venyi muutaman mutkan kautta niin myöhään, että viimeiselle aamulle ohjelmaan klo 10 alkamaan laitetulle vierailulle Leningradin piirityksen museoon ei aivan kaikki päässeet paikalle. Paikalla oli kuitenkin 20 reipasta osallistujaa ja muutama kävi vielä tutustumassa kesäpuistoonkin.

Sunnuntaille jäi aikaa hoitaa asioita, sillä juna takaisin Suomeen lähti klo 15.30 ja Helsingissä oltiin jo 18.47.

Rohkeasti Pietariin

Pietariin kannattaa mennä, koska se yllättää kauneudellaan, vilinällä ja ihmisillään. Siellä on paljon taidemuseoita sekä kulttuur- ja urheilutarjontaa. Pietarin kahvilat ja ravintolat ovat luku sinänsä. Pietarissa on kymmeniä eri teemaisia ravintoloita joiden hintataso on melko edullinen. Omassa suosiossa erityisesti gruosialaiset ravintolat. Nykyään siellä pärjää hyvin englanniksikin. Vielä kun tulevaisuudessa saadaan sähköinen ilmainen viisumi toimintaan myös Allegrossa, on Pietariin meno nopeaa ja mukavaa.

Minna Kivinen

Työpaikkojen rauhantoimikunta

koostuu eri ammattiliittojen ja ammatillisten keskusjärjestöjen aktiiveista. Se tarjoaa ay-aktiiveille foorumin vuoropuheluna tapahtuvaan yhteiskunnalliseen pohdiskeluun sekä rauhankysymyksiin perehtymiseen.

Seuraavat Ay-väen rauhanpäivät ovat 11.–12. tammikuuta Riihimäellä Teatterihotellissa. Aiheina mm. tes-shoppailu, ay-liike ja ilmastomuutos ja robottiasheet.

Tutustu: <https://www.rauhanpuolustajat.org>

Media- ja painoalan koulutuspäivä 9.11.2019

Saavuimme sateiseen Helsinkiin ja kävelimme reippaasti kohti Teollisuusliiton toimipistettä Hakaniemessä. Koskisen Riitta oli ulkona vastassa, sillä sisäänkäynnin löytäminen oli aika hankalaa remontin vuoksi. Aamukahvit juotiin ja vaihdettiin kuulumisia muiden osallistujien kanssa, joita olikin ihan mukavasti saapunut koulutukseen ympäri Suomea. Aluksi käytiin läpi Liiton painopisteet, tärkeimpänä järjestäytymisen edistäminen.

Jäsenkato pitäisi pysäyttää

Meidän alalla työmarkkinoiden käytävissä olevia jäseniä on enää 4 600. Melkoista laskua on tultu alas. Työehtoneuvotteluja on käyty eri sektoreilla, mutta asioissa ei ole edistytty kun työnantajapuoli haluaa pitää kiinni Kikyn 24 tunnista. Saattaa olla edessä työtaisteluja. Meidän alalla Kikytunnit loppuu ensivuonna, nythän on vielä 8 tuntia jäljellä.

Työaikalain keskeisiä muutoksia käytiin läpi, joitakin mainitekseni: Varallaolo/päivystyksen eroja, liukuva työaika, joustotyöaika, työaika-pankki, työajan enimmäismäärä 2 304 tuntia, joka sisältää kaiken työajan ylitöineen.

Työsopimuslain henkilöperusteisia irtisanomisia edellinen hallitus yritti helpottaa pienimmissä yrityksissä. Kuten muistetaan, hallitus perääntyi siinä liittojen painostuksen alla. Eli siihen ei tullut merkittäviä muutoksia.

Vuosilomalain muutoksista mainitakseni ainakin: Oikeus vuosilomaa täydentäviin lisävapapäiviin sairaudesta, tapaturmasta tai lääkinnällisestä kuntoutuksesta johtuvan poissaolon ajalta, jos ansaittu vuosiloma jää alle 24 päivää eli 4 viikkoa (la mukana) lisävapapäivästä saa säännön mukaista tai keskimääräistä palkkaa vastaavan korvauksen. Siltä ei kerry uutta vuosilomaa. Eikä siihen ole oikeutta, jos poissaolo on jatkunut yhtäjaksoisesti yli 12 kk. Laki tuli voimaan 1.4.2019.

Lopuksi käytiin läpi työttömyyskassan lakimuutoksia. Tärkein niistä on aktiivimallin purkaminen ja päivärahan leikkurin poisto vuoden 2020 alusta. Sipilän hallituksen tuhojen korjaaminen vie aikaa.

Koulutus oli ohi ja lähdimme paikallisen oppaan kanssa Kallioon. Jälkilöylylle niin kuin sanotaan. Se onkin toinen tarina.

Tomi Minetti
Pääluottamus mies



TKY:n jäsenkokoukset
vuonna 2020

08.03. klo 12.00 kevätkokous
21. 10. klo 17.00 ehdokasasettelukokous
22.11. klo 12.00 syyskokous

TERVETULOA!



**Tervetuloa viettämään
ITSENÄISYSPÄIVÄÄ
mini-illallispuffetin
merkeissä toimistollemme
6.12. klo 16–18.30**

Tilaisuus on tarkoitettu TKY:n jäsenille

THAIMAA

Ikinä ei ole mieleeni tullut Thaimaan matkaa tekevänä. Ystäväni Painajainkerhosta saivat suostuteltua ottamaan osaa retken toteutukseen. Tuli luvattua ja yhtäkkiä oltiin koneessa kymmenkunta tuntia. Onneksi oli telkkari, ruokaa ja juomaa. Meinasi silti peppu puutua. Ihmekös en ole ollut pitkien reissujen ystävä. Tulipa katseltua pitkiä elokuvia ja vähän torkuttuakin.



Lämpöä 35 astetta

Saavuimme pohjolan viileästä ilmanalasta kuumaan, kosteaan, läkähdyttävään kuumuuteen. Ensi töiksi laitettiin paikallinen SIM-kortti puhelimeen, syystä, jotta löytäisimme toisemme, missä sitten lienemme kulkemassakaan. Toinen syy oli tietysti halpuutus. Sieltä kun voi paikallisesti soitella vatsappipuheluita samalla kortilla, eikä tarvitse huolehtia kotimaan puhelinlaskua.



Paikallisella oppaallamme oli kännykässä sovelutus, jolla sai paikallisia puhelintakseja tarjouksin. Näitä hän käytti paljonkin retken aikana ja säästimme satoja euroja kotimaan taksihintoihin verraten.



Lentokentältä taksiin ja kohti hotellia. Majoitus oli kohtalaisen mukava. Suurin piirtein kotimaista tasoa ilmastoidulla huoneella. Hotellivuorokausi maksoi noin 10 euron kahta puolta, joten asuminen ei varsin kallista ollut. Ensimmäinen yö nukuttiin Bangkokissa ja seuraavaksi siirryttiin asumaan hotelliin, joka alun perin oli ollut kuninkaan kuudennen imettäjättären asunto.

Välimatka suoritettiin junalla

Asemalla raiteet päättyivät sorakasaan. Ihmisiä pilvin pimein, sanoisin tuhansin, johtuen samana päivänä alkaneista kuninkaan kruunajaisista. Lukuisia Busseja tuli yhtenä jonona aseman eteen ja sotapoliisit annostelivat 50 henkilöä linjuria kohti. Aika sujuvaa.

Asemalla kiinnitti huomiota seikka, että kolmen metrin päähän kiskoista parkkeerattiin pyöriä ilman mitään telineitä. Lämmintä oli, eikä

juna näkynyt. Juna tuli aikanaan ja kuinka olikaan meillä oli paikat ainoaan ilmastoituun vaunuun. Kerroinhan, että arvioitu aikataulu paikasta A paikkaan B piti kestää 6 tuntia. Kaksi tuntia lähtömme jälkeen vaunumme ilmastointi petti. Lämpö vaunussa nousi heti 40 asteeseen. Joka vaunussa oli oma konnari, joka huolehti vaununsa matkustajista. Lämpöä riitti mutta virkapuku solmiota myöten pysyi asiallisesti ja visusti kiinni ylänapia myöten.



Pysähdyimme seuraavalla asemalla ja sisään pelmahti iso joukko omituisia kieltä puhuvia pieniä miehiä. Puoli tuntia ja pienet miehet poistuivat ilmastoinnin herättyä taas henkiin. Ihanaa. Tunti kului, kunnes taas ilmastointi sanoi sopimuksen irti. Seuraavaan sopivalle asemalle tullessamme juna pysähtyi taas. Mentiin oikein sivuraiteelle. Konnari ilmoitti, että juna seisoo tässä puolisen tuntia, tai kun, ilmastointi saadaan kuntoon.

Hyvin ehtii käymään vessassa, tai ostoksilla. Okei. Toilettiin. Satakunta metriä käveltyämme



löysimme vessan ja juuri, kun pääsin altaalle, niin junan pilli huusi. Hätä oli käsillä ja juna lähti. Hetki oli todella kusinen. Tännekö jäätin? Asiat toimitettuani hirveä spurtti laiturille ja junakin näkyi. Tosin 400 metrin päässä. Ajattelin hölkätä paikalleni puolen metrin heinikkaa pitkin, mutta asemapoliisi esti aikeeni. Hän sanoi junan tulevan korjauksen jälkeen takaisin...

Istahdin siihen penkille odottamaan. Odotettuani puoli tuntia jano pääsi yllättämään. Edelleen 35 lämmintä. Paikalle saapui paikallinen juomakuski. Ikää 70+ nainen, jolta saattoi ostaa hedelmänmakuista juomaa. Tiesin ettei paikallista vettä suositeltu juotavaksi, mutta hätä ei lumenut lakia. Imaisin jäällä terästettyä juomaa ja pää jäätty, paikat tippuivat hampaista, tai tuntui siltä, mutta janokin lähti. Pikkuhiljaa jäät sulivat ja junakin kolisteli paikalle. Todettiin kuitenkin, ettei ilmastointi pelannut vielä. Istuimme paikoillemme ja suunta oli etiäpäin. Suomessa junat eivät liikahta, jos ovet ovat auki, mutta tämän junan ovet ja ikkunat olivat seljällä. Kaikki luukut auki porhalsimme määränpäähämme.

Hotelliyön jälkeen maaseudulle

Taksisovelluksen avulla pääsimme hotelliin, joka, kuten kerroin oli imettäjän entinen asunto. Puutarha uima-altaineen oli viihtyisä, mutta huoneet olivat hintatasoon nähden vaatimattomat. Luultavasti meidänkin huone oli ennen vanhaan tarkoitettu tallirengille, tai muulle apuväelle.

Hyvin nukutun yön jälkeen kohti maaseutua. Meille oli varattu kuljetus paikalliseen tapaan. Avolava pakettiauto, johon mahtui 6 henkeä sisälle. Tarvittaessa porukan koon mukaan loput istuivat lavalla. Paikallisen kuljettajan mukana meitä oli autossa parhaimmillaan 3 henkilöä. Ei tosin tällä kertaa. Yleensä lavalla kuskataan vaan naisia ja lapsia, kotieläimistä puhumattakaan.

Pääsimme kuitenkin perille paikalliseen maa-laistaloon, jossa isäntäväki otti meidät vieraanvaraisesti vastaan. Saimme kylmää juotavaa, sekä pientä purtavaa. Nautimme myös alkoholipitoisen drinkin, josta paikallisopas varoitti etukäteen. Totta kai paikallista juomaa pitää nauttia. Tuoksu tuosta mukista ennen sen lantraamista oli hiukset pystyyn nostava. Koko elimistö kapinoi ajatusta vastaan, etten olisi maistanut tuota. Riittävästi

laimennettuna sain sen alas kyllä. Huonetoiverini sanoi ekan ryypyn riittävän, joten otin vielä toisenkin. Siihen loppui minunkin urheuteni.



Paikallista ruokakulttuuria

Saimme paikallisia leipomuksia ja isäntä oli varannut meille kalaakin. Mokomat uiskentelivat tyytyväisinä astiassaan, joten emme tarttuneet tilaisuuteen. Katselimme maalaistalon pihapiiriä ja totesimme siellä olevan kookospalmuja, banaanipuita ja muitakin hyötykasveja. Kotieläimiä en muista nähneeni muita, kun kanoja ja nekin niin laihoja ja kapisen näköisiä, että puistatti. Asiasta toiseen, näitä samoja kanoja vedettiin naamaan koko reissun ajan, joten ei ole kanojen karvoihin katsomista.

Paikallinen opas kertoi myös, että maaseudulla syödään rottia, sammakoita, käärmeitä ja muurahaisia munineen. Paikallisen rohdon nautittuani pyysin saada maistaa muurahaisia tai niiden munia. Sitä saa mitä pyytää. Nyt olen syönyt sekä muurahaisia, että niiden munia. Isompia olivat kuin Tamperelaiset. Siipikarjasta mieleeni. Isäntä sanoi tekevänsä meille joutilaista kanoista ruuan, mutta kieltäydymme kunniasta. Tämän jälkeen isäntä otti pitkän kepin ja pudotti muutaman

kookospähkinän alas puusta ja hänen vaimonsa tulli macheten kanssa ja veisti pähkinöistä kuoren pois. Pilli suuhun ja kuinka hyvää kookosmaito voi olla.

Tämän jälkeen porukkamme poistui maatalosta ja siirtyi kohti kaupunkia. Juuri lähdön hetkellä tuli kokemuksen haku tarve mieleeni. Pyysin päästä lavalle. Siellähän paikallisetkin istuvat. Pitkän empimisen jälkeen sain tahtoni läpi. 20 kilsaa kaupunkiin ja minä lavalla. On muuten eri kyytiä, kun moottoripyörällä. Hengissä selvitettiin ja yöksi hotelliin. Saattoi olla, että tutustuimme paikallisiin toreihin ja nähtävyyksiin ennen maan menoa.

Aamusta sitten pitkänmatkan bussiin. Matka-aika 5+ tuntia hinta ruokineen ja virvokkeineen 20 euroa. Penkit (nojatuolit) kuin ykkösluokan lentokoneessa. Sai makuuasentoon ja telkkari oli. Autopalvelija oman ovensa takana ja keittiö, vessat sun muut vakiovarusteet. Upea matka kohti huimaavia seikkailuja. Koko ajan lämpötila 35-39 astetta.

Sodoma ja Gomorra

Saavuimme paikalliseen Sodomaan ja Gomorraan mielenkiintoisen ensimmäisen viikon jälkeen. Meille oli varattu upea maan tasalla oleva huoneisto, uima-allas 5 metriä, kauppa 50 metriä. Keittotasot, omat kylpyhuoneet, videovalvonta, viimosen päälle kaikki. Meillä oli lemmikkitorakkakin, parit liskot, jotka hoitivat hyttysset, sekä muurahaiset, jotka duunas ruokapalkalla murenat pois. Oikeasti hieno paikka. Torakkakin oli niin iso, että Suomessa on pienempiä kääpiöpinseritkin, vai mitä ne rotan kokoiset koirat on. Tosiaan, lämmintä riitti. Päivät kuluivat altaalla uidessa ilat... no niin ihan missä vaan. Pääosin paikallisissa kapakoissa. Vitsinä näissäkin, että baaritiskin ohi saattoi mennä "katu" juuri kun keskityt lyömään palloa pussiin, niin paikallinen zettor ajaa jyristelee takamuksiasi hipoen ohi. Olut ja viina oli suhteellisen edullista. Ruoka ilmaista. 1,20 euroa annos ja valinnanvaraa oli. Joko riisiä tai kanaa, tahi toisinpäin. Vitsi. Kyllä siellä muutakin ruokaa sai. Postikortteja ei juuri myydä, merkeistä puhumattakaan. Etsivä löytää ja pyytävälle annetaan, tai ainakin sinnepäin.

Elämyksiä

Jotta ei kaikki aika olisi mennyt dokaamiseen kävin myös hieronnassa. Kokovartalo tietysti. 10 euroa tunti. Paikallinen opas sanoi, ettei tiedä onko se näin vanhalle patulle terveellistä, mutta sen näkee sitten. Meikäläinen hyppää lavitsalle ja siihen saapuu norja 40 kiloinen daami ja sanoo että paita ja shortsit pois. Antaa tilalle vanhat verkkarit, josta puntit on leikattu pois. Tempasee ruutallisen öljyä ja hieraisee sen selkään ja jalkoihin. Homma alkaa normaalilla hivellyllä, mutta kun alkulämmittely on saatu suoritettua, hän kipuaa päälleni. Laittaa polvensa takareisien päälle ja kyynärpäällä runnoo selkääni. Välillä hän kysyy, onko kaikki ookoo, johon ynisen jotain myönteistä. Aikansa runnottuaan yläpäästä hän siirtyi alas päin ja tuhosi koordinaatiokykyni osa-aikaiseksi. Hieronnan päätteeksi neitonen sanoi toivovansa, että kääntyisin ympäri. Helppo juttu ajattelin, mutta vaikka kuinka väänsin itseäni, mikään paikka ei toiminut. Neitonen yritti auttaa ja väentää 100 kiloa läskiä toiseen asentoon, muttei siitä mitään tullut. Tovi vierähti ja lopulta lihakseni ymmärsivät mitä yritin tehdä ja pääsin selälleni. Muutama minuutti käsien ja jalkojen pahoinpitelyä (hoitoa) ja hän pyysi nousemaan istumaan. Taas sama homma ei mitään hajua miten päästä istumaan. Hänen avustuksellaan kuitenkin onnistuttiin tässäkin. Päänahkaa hierottaessa alkoi muukin kroppa pikkuhiljaa palaamaan ruotuun. Sitten sessio oli ohi. Hän auttoi minut ylös ja sanoi, että laitanko sandaalit jalkaan ja käyt kassalle. Eihän jalkani kantaneet, joten hän lupasi tukea minua. Siinä vaiheessa sanoin, että jos kuitenkin istun ja laitan jalkineet istuen paikalleen. Tästä kokemuksesta viisastuneena, minua hierottiin enää vain jaloista.

Kalareissu

Kaikki tämä oli pelkkää hupia, joten jatkoksi päätettiin vuokrata laiva kalastukseen ja auringonottoon. Tarjanteen kokoinen laiva maksoi meille päivävuokrana 200 euroa. Hankimme sen, sisälsi ruuan, virvokkeet kiertoajelun ja kalastuksen uintien kera. Meillä oli kokki, kapteeni, pari matruusia ja kivaa. Seilasimme muovipussien kansittamaa

merta edemmäksi, kunnes tulimme paikkaan, jossa siimat putosivat mereen suorilta, eivätkä kelluvien roskien päältä. Saaliiksemme saimme Hainnyppijöitä, "oma suomennokseni".

Ruoka laivalla oli hyvää, lukuun ottamatta paikallisten herkkukeittoa, jota minäkin halusin maistaa. Oikeasti, miten karmean makuista ruokaa voivat thaikut syödä. Osasyynä moittimiseeni varmaan kuuluu se, että yritin syödä myös hajun poistamiseen tarkoitettuja juuret. Muuten kana, juurekset ja hedelmät olivat ok. Grillasimme myös saadut kalamme ja kaikki olivat tyytyväisiä.

Loma jatkui

Aika ja paperi ovat tässä loppumassa, joten keron vain lyhyesti pätäkiä loppureissusta, joka jatkui ainakin yhtä intensiivisesti hamaan loppuun asti. Tutustuimme myös paikalliseen uskontokuntaan. Rahaa tuonne ja siunausta tänne. Olisi itsekin pitänyt laittaa joku ropo likoon. Elämä voisi olla paljon valoisampaa.

Uteliaat voisivat tietysti kysyä Thai-naisista. Kävin tissibaareissa, paljastavimmissa jutuissa ja sitten tosi härskeissä jutuissa. Baareista saat vuokrata naisen "kodin hoitoon" päiväksi, viikoksi, kuukaudeksi, tai ihan mitä vaan. Suomessa nainen kasvatetaan oman tiensä ja arvonsa tuntevaksi, Thaikussa he ovat mielestäni kasvatettu miellyttämään asuinkumppaniaan. Suomalainen nainen on omapäinen, vähän omahyväinen, yhteiskuntaan luottava ja omillaan toimeentuleva. Thainainen ajattelee asiaa toiselta kantilta. Suomalainen nainen läh-tee suhteesta, jos homma ei pelaa, Thainainen ei sitä voi tehdä. Ei ole sosiaaliturvaa, koulutusta tai eläkettä, joten elämä täytyy rakentaa kohtuullisen toimeentulon omaavan avo-aviosiipan tulojen varaan, jolloin vanhemmat, sisaret ja muut sukulaiset hyötyvät tästä. Tämä on oma henkilökohtainen arvioni. Paljon jäi kerrottavaa, ehkä parempi niin.

Tänään tulkitsin homman näin, hinkua en tunne sinnepäin.

Omasta päästä
Jouko Harju

Ilmastonmuutos-postia



Luonto
On
viisas
valinta
se
on
happea
sydämelle
elämää
maapallolle

On tullut aika!

Ilmastonmuutosta voi vielä hillitä

Vielä muutama vuosi sitten ei ollut varaa suojella luontoa. Enää ei ole varaa olla suojelematta luontoa.

Nuorten oikeustaju alkaa olla koetuksella. Mitä kerromme heille, valkoisia valheitako? Että meillä ei ollut aikaa, että aika meni tavararakkauden ylläpitoon. Tiedotusvälineet pitivät kyllä ajan tasalla siitä, miten luonto on suuttunut, ”tullut hulluksi”.

Emme ymmärtäneet, ettei luontoa voi käskä.

Toivoa on vielä. Vaikka ilmastonmuutosta ei voi enää pysäyttää, sitä voi hillitä. On sopeuduttava uudenlaiseen ilmastoon yhteiskunnassa. On laskun aika, saastuttajan laskun aika.

Tamperelainen 7.8.2019

Seppo Koskima



Vapautta

Järjestä, joka synnytti
ekologisen kriisin.
Rohkeutta, rakkautta
joka on ainutta
voimaa raaistuvalla
maailmalle.



”Miten te kehtaatte!”

Greta Thunberg pitää ilmastonmuutosta
aikamme tärkeimpänä älyllisenä haasteena.

Näin Thunberg puhui YK:lle

Lea Peuhkuri

● 16-vuotias Greta Thunberg puhui YK:n ilmastohuippukokouksessa New Yorkissa maanantaina.

–Minun ei pitäisi seistä täällä. Minun pitäisi olla koulussa toisella puolella valtameriä. Silti te kaikki tulitte hakemaan minulta toivoa? Kuinka kehtaatte! Olette varastaneet unelmani ja lapsuuteni tyhjillä sanoillanne, Thunberg sanoi vihasesti.

Thunberg esitti sanansa suoraan johtavissa asemissa oleville:

–Kaikki, mistä puhutte, on raha ja sadut ikuisesta taloudellisesta kasvusta. (...) Tiede on ollut täysin selvä yli 30 vuoden ajan. Kuinka kehtaatte jatkaa katsomista muualle ja tulla tänne sanoen, että teette tarpeeksi, vaikka tarvittavaa politiikkaa ja ratkaisuja ei ole edelleenkaan näköpiirissä.

Thunberg toi esiin laskelmia siitä, etteivät suunnitellut päästöjen vähennykset riitä. Lopuksi hän sanoi, että nykyiset päättäjät pettävät lapset ja nuoret.



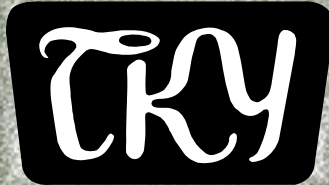
Greta Thunberg

TOIVO

**Kun tieto
muuttuu toiminnaksi
poistuu pelko.**

**Syntyy ihminen, joka
on sidottu
tuhansin langoin elämään.
Ihminen, joka on
rohkea myös heikon puolesta.**

Seppo Koskima



Tampereen Kirjatyöntekijäin Yhdistys ry:n

**PERINTEISET
JOULUKAHVIT**

KE 11.12. klo 13–17

yhdistyksen toimistolla

Tervetuloa!

